

Boros Imre: Ukrajna értékes földje

2014 április 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az euroatlanti térségen kívül ugyancsak megszaporodtak a különféle színekkel, gyümölcsökkel és virágokkal szimbolizált, forradalomnak mondott z?rzavaros helyzetek. A térséget sújtó pénzügyi válság fokozta, fokozza a z?rzavart.

A „forradalmak” nagyobbrészt a volt Szovjetunió önállóvá vált utódállamaiban és az iszlám szellemiséget, törvénykezést a f?sodorbeli világi kormányzással szemben meger?sít? államokban ütik fel a fejüket. Sok szempontból hasonlítható a helyzet a kelet-európai rendszerváltozások idején történt átalakulásokra, legalábbis ami a demokráciára való s?r? hivatkozást illeti. Az elmúlt évek forradalmainak nagy tanulsága, hogy nincs eset, ahol a forradalom után a helyzet látványosan javult volna, mindenütt inkább a további romlás jelei láthatók. Van, ahol a forradalom el is bukott, mint például a gazdaságilag egyébként ígéretes fejl?dést mutató Törökországban, máshol pedig a valóban demokratikusan megválasztott vezet?ket puccsal kergették el.

Egyiptomban most éppen a puccsista katonai csúcsvezet? készül?dik „demokratikusan” megválasztott vezet?vé válni – Mubarak is tábornokból lett két évtizedre elnök, majd vezetett be kés?bb szükségállapotot. Ehhez azonban az kell, hogy az el?z? vezetés a börtönben üljön, és mozgalmát a törvényen kívülre helyezzék. Egyiptomban éppen ez történik.

Ukrajnának b?séggel kijutott a forradalmakból, igaz, a korábbi narancsosok már régen elt?ntek, csinos vezet?jük pedig börtönbe került, s a legújabb forradalom csak nemrég szabadította ki. A Majdan tér forradalmárjai aztán keblükre ölelték a más körülmények között joggal széls?ségességgel vádolt ultraradikális jobboldalt is, és némileg tisztázatlan körülmények közepette megdöntötték a választott hatalmat. Ebben nincs semmi meglep?, ha forradalomról beszélünk, akkor a cél mindig szentesíti az alkalmazott eszközt, és akár a korábban joggal megvetett embereket is a dics? oldalra helyezi. Ukrajnában nem szokatlan ez a forrongás.

Egyértelm?, hogy a volt Szovjetunión belül a tradicionális orosz és ukrán területek között volt – és ez mára sem változott – a legszorosabb gazdasági összefonódás. Korábban a cári uralom évszázadai alatt az állam egy és oszthatatlan volt, az ukrán függetlenség csak az els? világháború után élt tiszavirágnyi életet. Talán ez volt az oka annak is, hogy a kés?bbi szétváláskor még az államhatárok jogi érvény? kijelölésére sem került sor. Nem látták szükségét.

Ukrajna évszázadok óta a térség éléskamrája, ez az ország rendelkezik Földünk feketeterm?föld-készletének harmadával. Magyar fogalmak szerint olyan zsíros, negyven aranykorona feletti term?földekkel, amelyekkel a terület százmilliókat lenne képes terménnyel – például búza, kukorica – ellátni. Mindenekel?tt a szomszédos oroszokat. Ukrajnában egy f?re egy hektár kit?n? term?terület jut, ezzel még átlagosan hatékony gazdálkodás mellett is képesek lehetnek négy-öt ember ellátni. Ukrajna képes lenne saját polgárain kívül még százmillió embert élelmezni. A mai világban ezért helyzete fokozatosan felértékel?dik. Emellett a kiváló min?ség? k?szén és a szén közelében lév? vasérc révén jelent?s iparral bír. Ráadásul az orosz földgázra alapozott ukrán m?trágyagyártást se feledjük el, amely mindkét szláv ország mez?gazdaságának létszükséglete.

Ezzel az évszázados orosz-ukrán szimbiózissal nem is volt baja a nagy világpiacnak mindaddig, amíg Oroszország és Ukrajna „világpiaci integrálása” a kívánalmaknak megfelel?en folyt, azaz, ameddig ezekb?l az országokból dollárszázmilliárdok áramlottak kifele. Ennek azonban – legalábbis – Oroszországban már egy évtizede vége, és újabban Ukrajnában is akadozott a kiáramlás. Mi több az oroszok – saját érdekb?l – jól értelmezhet? ellenajánlattal éltek az ukránok felé az európai integrációjával szemben, és a csábítás érdekében komoly összegeket is bevetettek. Oroszország tizenötmilliárd eurót és kellemes gázárat ajánlott, s ez vetett véget a nyugalomnak.

Ekkor érkezett el a sorrend szerinti második forradalom ideje, igaz, némi agresszív széls?nacionalista segédlettel. A „forradalom” – hogy ismét idéz?jelbe helyezzem – az orosz ajánlatot lesöpörte, bár versenyképes nyugati ajánlat máig nincs. Nem látható az a gazdasági és pénzügyi csomag, amely az évszázados orosz-ukrán gazdasági összenövéseket belátható id?n belül kölcsönösen el?nyös európai–ukrán kapcsolatokra, valós és kölcsönösen el?nyös piaci integrációra változtatná. Más szóval nem több, mint illúziókeltés, hogy Ukrajna belátható id?n belül tagja lehetne az uniónak. Az illúzió viszont az elmúlásáig táplálja a forradalmi lendületet.

A tradicionális orosz kapcsolat szétroncsolásából adódó sebek gyógyítására nem marad más, mint az IMF, amely közismerten a beteg költségére végzi a gyógykezelést. A hirtelen világpiaci szintre szök? energiaárakat semmiképpen nem ellensúlyozza a mez?gazdasági termékek exportjára adott uniós vámkedvezmény, inkább nem kívánt piaci feszültségeket kelt a közösség keleti részén – egyebek mellett hazánkban.

Közben az Oroszországgal tradicionális, évszázados szimbiózisban él? területek növekv? vágyakozással tartanak Putyinék felé, hiszen orosz anyácskával gazdasági, anyanyelvi és emocionális alapon is össze vannak n?ve. Krím példája pedig igen ragadós, ahol a régi-új haza sokkal méltóbb létkörülményeket biztosított, mint Ukrajna. Most csupán remélni lehet, a forradalom szervez?i is belátják, hogy a káoszból gyors haszna nem lehet senkinek, de Ukrajna mint ország végveszélybe került. Az pedig tragédiához vezethet, ha az orosz kapcsolatból Ukrajnát „forradalmilag” teljesen kiszervezik, és ezzel Oroszországot lépéskényszerbe kényszerítik.

Boros Imre - magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló